

učeni teolog dr. Karol Werner (nedavno imenovan ministerijalnim svetovalec) in dr. Krükel, profesor morale. Jezuitska cerkva je namreč zajedno tudi vseučiliščna, in zato se vrsté pri moljenji najsvetejšega Zakramenta profesorji kot udje društva sv. Gregorija. Kmalu po tretji uri stopi kakih 30 bogoslovcev iz zavoda Pazmanija pred veliki altar ter zapojô sila milo pesen, ki je naznanjala, da se prične prediga. Takoj se pokaže na leci veleznani in sloviti cerkveni govornik o. Maks pl. Klinkowström, da sklène z denešnjim govorom svoje postne predige. Prepričalno pa genljivo je govoril o svetopisemskih besedah: „Dobri pastir dá svoje življenje za svoje ovce.“ Mogočen je bil vtis na poslušalce, ki so zastopali menda vse stanovce. Tu je sedel general, zraven klečal prostak; tam v kotu je slonel vseučiliščni profesor, zraven stal reven dijak. Tu se je solzil revež, tam je zdihoval bogatin; pri ednem stebur je poslušal dvorni svetovalec, tik nja e. k. listonoša. Dubovniki in svetni, vojaki in meščani, plemiči in prostaki, omikani in neomikani, vse se zbere o takih priložnostih pri očetih Jezuitih. Pa Maks Klinkowström razumé tudi tako mikavno in prikupljivo govoriti, da ga človek tim dalje tim rajše poslušá.

Po predigi obiščem Barnabitsko ali svetega Mihaela cerkvo, kder je Zveličarju pripravljen grob v stranskej kapeli na evangelijski strani. Kakor noč črno sukno preprega vso bližnjo obzidje. Nikodem in Jožef Arimatejski sta ravnokar položila Jezusa v skalnato gomilo, zato sta še sključena in še popravljata sveto truplo prvi pri zglavji, drugi pri znožji. Zraven rase visoka, širokovejasta palma in grmičasta oljka. Celo prizorje razvetljuje skrivna, raznobarvana luč. Kakor nikjer, ne manjka tudi tukaj pobožnih, v molitve in premišljanja zatopljenih vernikov. — Zapustivši Barnabite pridružim se množici, ki je hitela tje po ulicah; in predno se skoro zavem, kamo me pot pelje, stal sem uže s trumo ljudi v Italjanski cerkvi. Na konci desne ladije v samotni kapeli leži in počiva Gospodovo telo. Vse je tako umetno pripravljeno, da človek res misli, da je prišel v grob, globoko v skalo nsekan. Na rtastih skalah goré lepo pisane lampice zraven debelih sveč, ki svetijo na 6 kandelabrih. Med njimi švigajo iz 4 bronastih sre rumeni plameni, ki podajajo celemu kraju otožno-miloten, skrivnosten obraz. Dovolj je bilo gospá in gospodov odličnih, ki so na mrzlem kamenji ponižno klečali in pobožno molili. — Skozi več križ-kraž ulic dospem k „Schotom-Benediktincem“. Oni imajo svoj Getsemani v notranji samostanski kapeli in ne v cerkvi. Mesto je kakor ustvarjeno za tako reč. Tiha, temna kapela je zelenjem čedno okinčana. Na srebrnih svečnikih so prižgane težke sveče. Pred Najsvetejšim klečita in molita dva preljubezujiva angelja, ki sta menda vsled svojega lepega obnašanja uzrok, da se vsak, ki dojde, takoj na

kolena spusti in počasti umrlega Odréšnika; in takih je do mere polna kapela. — Omeniti bi še bili kaj lepi grobovi pri Ligourijanih, Lazaristih, Servitih, pri Uršulinaricah, Salezijankah, in drugih samostanih pa je vže prepozno, ker je velika sobota tu in Zveličar od mrtvih že vstaja.

(Konec prihodnjič.)

Smešničar 18. Blažičev Jakec šel je Andrejčevega Miha za birmskega botra prosit. Miha mu reče: Boš moral že kam drugam iti botra prosit, ker jaz nimam denarja. Ali naš Jakec, dobra dušiča, pravi: Le pojdite, le pojdite mi za botra. Če mi takrat le en goldinar daste, za drugega Vas pa že počakam!

— n —

Razne stvari.

(† Jožef Jurčič), najspretnější romanopisec slovenski, mnogozasluzni novinar, urednik „Slov. Naroda“, je umrl 3. maja zvečer v Ljubljani. Pogreb je bil dnes 5. maja. Mariborski Slovenci so poslali krasen venec. Slovenija zgubila je moža, ki je za njo žrtvoval vse. Bodi mu lahka zemlja slovenska!

(Mariborsko mesto) odpošlje deputacijo k namestniku, da izrazi voščila našega mesta cesarjeviču Rudolfu prilično njegove poroke s princesinjo Štefanijo. Dne 9. maja zvečer bo mesto razsvitljeno in po ulicah sviralá muzika, 10. maja zjutraj naznani godba in 101 strel svečani den, zastave se razobesijo; mestnim siromakom razdeli denarjev, 20 siroticam obleka in obutalo, za kar se 200 fl. od mesta in 100 fl. od mil. knezoškofa darovanih porabi; ob 10. uri je slovesna sv. meša v stolnej cerkvi, vojakom tukajšnje posadke se postreže z vinom in pivom. Čitalnica slovenska pa napravi dotično svečanost s slavnostnim govorom in plesom v nedeljo 8. maja.

(Javno tombolo) v prid šolske mladine napravijo v Mariboru na velikem trgu dne 8. maja t. l. ob 3. uri popoldne. Dobitke so 10 tern, á 3 srebrne goldinarji, 6 kvateru á 5 fl., 4 kvinterne á 10 fl., 2 centerni á 20 fl., I. tombola 25 zlatov in II. tombola 50 fl. Listnice za tombolo veljajo 20 kr. in se dobijo po vseh trafikah, kavarnah in še do 2. ure popoldne 8. maja pri odboru na velikem trgu.

(G. baron Goedel je daroval 300 fl.) da se na den cesarjevičeve poroke šolske mladine priredi dostojna veselica; 100 fl. in 300 knjžic: „Cesarjevič Rudolf“ dobil je urednik „Slov. Gospodarja“ za mariborsko okolico, dekan č. g. dr. Ulaga za konjiško, mestni župnik č. g. dr. Šuc za slov. graško okolico. Bog plati velikodušnemu prijatelju naše slovenske mladine!

(Milost. knez in škof) so se na Dunaj odpeljali čestitat cesarjeviču Rudolfu in princesinji Štefaniji, ob enem poklonijo čestitko, katero je stolni kapitel podpisal v imenu vse duhovščine Lavantinske kot izraz udanosti in zvestobe.

(Vabilo) k slavnosti ob priliki poroke cesarjeviča Rudolfa s princesinjo Štefanijo, ktero obhaja katoliško podporno društvo v Celji nedeljo dne 8. majnika ob 3. uri popoldne v hiši gosp. Koznerja „pri belem volu“. Spored: Slavnostni govor — petje in deklamacije. Opazka. Vstop je dovoljen samo p. n. udom našega društva in posebej povabljenim p. n. gostom. Odbor

katoliškega podpornega društva.

(Milostljivi knez in škof) so darovali 40 fl. za reveže v celjski fari, ter se imajo ti denarji razdeliti na den poroke cesarjevičeve.

(Ptujška čitalnica) priredi dne 8. maja slovesno besedo, da proslavi zaroko cesarjeviča Rudolfa in Štefanije. 1. Ditl: Slavjanska oavertura — igra godba tukajšnjega muzikalnega društva. 2. Slavnostni govor, govori g. dr. Ferijančič. 3. Stöckl: Poutpourri slovanskih pesmi — igra godba tukajšnjega muzikalnega društva. 4. Nedved: Mili kraj, možki zbor. 5. Stöckl: Mladost — samospjev za bariton s spemljevanjem orkestra — poje g. dr. Ferijančič. 6. Mašek: Strunam, možki zbor. 7. Maiseder: Stanovička — igra za gosli s spemljevanjem orkestra. 8. Hajdrih: Jadranko morje — možki zbor. 9. Ples. Da se čitalniški prijatelji te slavnosti v obilem številu udeležijo vabi vljudno odbor.

(Pridni katehete) dobili so priznanja: č. g. J. Hrzič od mestnega zastopa v Mariboru in č. g. M. Plešnik pri odhodu iz Žavca.

(Reichenburško grajščino) prevzeli so francoski menihi Trapisti v oskrbovanje na 60 let. Liberalni mazači, ki nič več katekizma pa tudi cerkvenih zadev ne umejo, pa jih imajo za — Jezuite!

(† Stolni dekan graški) preč. g. Praseh je umrl blizu 80 let star.

(Č. g. dr. Jos. Muršec) v Gradci je 5 gold. daroval za reveže v Notranjskem, za kar se v imenu obdarovancev najpristrčneje zahvaljuje župan Dol. Kamenski J. Potipan.

(Iz Trebnja na Kranjskem) se nam piše, kako močno je ondi razveseljeno bilo vse prebivalstvo, da je bil tamošnji mnogozaslužni okrajni sodnik g. Košir odlikovan. Cesar so mu dali prilično njegovega vpokojenja naslov deželnega svetovalca.

(Pri sv. Vrbanu zunaj Ptuja) je nekdo ubil 70letno M. Pečkovo, mater v Mariboru umrlega dr. Pečkota, ter vropal srebrno uro in hranilnične knjižice za 50 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 30. aprila 1881: 1, 38, 9, 87, 32.
V Linci " " 81, 42, 23, 40, 89.
Prihoduje srečkanje: 14. maja 1881.

Najnovejši kurzi na Dunaji.

Papirna renta 78 75 — Srebrna renta 79 50 — Zlata rente 95 49 — Akcije narodne banke 820 — — Kreditne akcija 335, — 20 Napoleon 9 32 — Ces. kr. cekini 5 58 —

Razlaganje sv. rožnega venca

za vse dni meseca maja z dodatkom navadnih molitev; devetdnevnic in tridnevnic, kakor tudi nekaj pesem. Po nemškem predelal in pomnožil o. Hrisogon M. z lepo podobo na čelu.

Velja trdo vezana v pol platnu 75 kr. v pol usnji 80 kr. Vse usnate 95 kr., z zlatim obrezkom pa 1 gid. 15 kr. Po pošti po 5 kr. več.

Dobivajo se v katoliški bukvarni na stolnem trgu, hiš. št. 6. v Ljubljani.

Obseg knjige je sledeči: I. Zakaj imamo Marijo častiti in kakó? (1.—4. dan.) Kako Marijo častimo z rožnim vencem (5 in 6. dan.) Kaj pomeni križ, vera, upanje in ljubezen, Gospodova molitev, angelski pozdrav. (7.—15. dne.) Potem sledi razlaganje 15 skrivnost veselega, žalostnega in častitega rožnega venca. (16.—30. dan); 31. dan: Usmili se duš v vicaš.

II. Navadne molitve: Juterna in večerna; meddnevne molitve; rožni venec naše ljube gospé presv. Srcá. Sv. meša. Spovedne in obhajilne molitve. Lavretanske litauje. Devetdnevnic — tridnevnic.

III. Pesmi: Mariji Devici rožnovenski, Tebe Marija želim poslaviti itd. vsih vkup 11 Marijinih pesem.

Knjižica je toraj prav pripravna za šmarnice, zraven pa tudi za druge čase, kakor adventne. Marijinih praznikov in sploh za lastni in drugih poduk. Bodi tedaj vsim toplo priporočena.

* * *

Enako je ravno kar izišla knjižica:

Sveto leto.

Na 130 straneh obsega:

- Molitve pri obiskovanji treh cerkev s trojnimi litanijami, ki se edino smejo pri očitni službi božji moliti, t. j. vsih Svetnikov, lavretanske in presv. Imena Jezusovega.
- Poduk o odpustkih. Jutranja in večerna pobožnost; sv. meša, križev pot, rožni venec.
- Dostavek popolnih odpustkov, ki se zamorejo vsaki dan meseca zadobiti; sostavek nepopolnih, lahko zadobljivih odpustkov. Toraj tudi ta knjižica ni le za zdajno, ampak tudi kako poznejše sveto leto in zaradi raznih molitev in dodatka o odpustkih vedno podučljiva in polna duhovnega dobička za verno ljudstvo.

Velja z lepim zavitkom 25 kr. v katoliški bukvarni.